Dosar nr. 5r-147/2025 (PIGD: 4-25059390-51-5r-30042025)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

22 mai 2026 mun. Ungheni

Judecătoria Ungheni, instanţa în componenţa:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Ion Ghizdari
grefier Loridana Glodeanu

în absenţa:

agentului constatator Grigore Marcenco
persoanei în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional Arseni Dumitru

a examinat în şedinţă publică cauza contravențională la contestaţia depusă de persoana în privința căreia a fost pornită procedura contravențională, Arseni Dumitru, la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia seria/nr. *****din data de 11 aprilie 2025 încheiat/emisă în privința lui Arseni Dumitru de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Nisporeni, Marcenco Grigore, pe faptul săvârşirii contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

Cauza contravenţională a fost înregistrată în Judecătoria Ungheni la data de 29 aprilie 2025 și s-a judecat până la data de 22 mai 2026.

Potrivit materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată

C O N S T A T Ă :

1. La data de 29 aprilie 2025, în Judecătoria Ungheni a fost înregistrată cauza contravențională la contestaţia depusă de persoana în privința căreia a fost pornită procedura contravențională, Arseni Dumitru, la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia seria/nr. *****din data de 11 aprilie 2025 încheiat/emisă în privința lui Arseni Dumitru de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Nisporeni, Marcenco Grigore, pe faptul săvârşirii contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

2. În motivarea contestației a invocat *inter alia* că, la data de 11 aprilie 2025, în localitatea s. *****, r-l Nisporeni, agentul constatator ar fi stabilit precum că el ar fi implicat în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumul constituțional și alegerile prezidențiale din data de 20 octombrie 2024. Se invocă faptul precum că ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare „PSB” pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic.

Nu este de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul efectiv în lipsa sa; nu a explicat drepturile și obligațiile; nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului; nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; a amenințat cu probleme și mai

mari și dosare penale în caz de nesupunere.

În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supus unui tratament umilitor și degradant, fapt care l-a afectat atât pe el cât și întreaga familie.

Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal atrage nulitatea acestuia.

Unul din elementele de bază ale procesului-verbal este: locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale.

Agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale.

Potrivit Curții Europene încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.

Omisiunile respective au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) Cod contravențional determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

Agentul constatator, care era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei.

Potrivit deciziei de sancționare, ea ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri, aceste concluzii sunt false și abuzive.

Nu există nicio probă, cel puțin care să fie prezentată din care ar rezulta cine anume i-a dat bani. O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la ea. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegeri. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă, precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate.

Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator.

La decizia de sancționare nu a fost anexată niciun material probator, care ar demonstra componența contravenției art. 47^1 Cod contravențional.

Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu întrunește elementele constitutive ale contravenției.

Simpla indicare în procesul-verbal cu privire la contravenție a articolului care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele

circumstanțele cazului dat.

În cauza CtEDO Anghel vs. Romania (Hotărârea din 4 octombrie 2007, par. 50) cu referire la cauza (Ozturk împotriva Germaniei, Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52) Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art. 6 alin. 1 din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În aceeași cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de polițistul C., au așteptat ca reclamantul să inverseze prezumția de legalitate și de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al agentului constatator.

În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul-verbal cu privire la contravenției, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Se constată că în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

3. Solicită admiterea contestației, anularea procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din data de 11 aprilie 2025 și încetarea procesului contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

4. La data de 25 noiembrie 2025 și 12 februarie 2026, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravenţional, Arseni Dumitru, a depus o cereri de completare a contestației cu un conținut identic, în care indicat *inter alia* că, prin procesul-verbal contravențional nr. MAI 06 491017 din data de 11 aprilie 2025, agentul constatator ai IP Nisporeni a constatat vinovăția lui Arseni Dumitru în comiterea contravenției prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, aplicându-i sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25000 lei.

Reieșind din procesul-verbal contestat, i se incriminează că: *„în perioada de timp septembrie 2024 şi până în prezent a acceptat și a primit mijloace băneşti în scopul exercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor prezidenţiale şi a referendumului republican, fapt prin care ar fi comis contravenția prevăzută de art.47^1 alin.(1) Cod contravențional.”*

Agentul constatator a indicat că dânsul ar fi comis contravenția prevăzută de art.47^1 alin.(1) Cod contravențional, fără a stabili faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu

scopul de a vota sau nu, circumstanță fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancționării unei persoane.

O primă problemă ce se impune a fi analizată în cauză este că din descrierea faptei contravenționale nu se reține aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumstanțe, prin ce acțiuni, a stabilit că petiționarul ar fi comis contravenția imputată.

O a doua problemă ce se impune a fi analizată în cauză este conținutul SMS-urilor pe care agentul constatator invocă că au fost recepționate de petiționar. Nu este clar cum a descifrat agentul constatator conținutul acestor mesaje, cum a stabilit că este vorba despre mijloace bănești, cum a stabilit pentru ce erau destinați mijloacele bănești.

Mai mult ca atât, nu este clar cum au fost administrate și anexate la dosarul pornit niște probe din alt dosar penal. Nu se regăsește nicio ordonanță de ridicare și anexare a probelor, de cercetare a acestora etc. Or, Codul contravențional, în art.425 alin. (2) menționează expres care probe sunt admisibile și cum acestea se administrează.

A treia problemă ce se impune a fi analizată în cauză este modalitatea acumulării „probatoriului". În afară de încheierile judecătorului de instrucție și mandate judecătorești, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta. Agentul constatator invocă faptul că a pretins și primit mijloace bănești întru susținerea unui anumit partid politic, dar nu a demonstrat că acel partid politic a participat la alegerile din toamna anului 2024, dacă a fost înregistrat oficial, dacă a avut candidat pentru care urma să voteze.

Așa deci, în argumentarea primei probleme consideră că fapta incriminată este bazată doar pe niște remarci vagi ale agentului constatator.

Reieșind din prevederile art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, coruperea electorală pasivă este pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Analizând procesul-verbal care face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalității acestuia, se constată că acesta nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenționale pe care ar fi săvârșit-o.

Potrivit descrierii faptei contravenționale, ultimul ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau a neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor.

În planul încadrării juridico-contravenționale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul ar fi pretins careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor.

Așadar, pentru a fi stabilit că o persoana a comis a faptă contravențională, este necesar ca fapta să conțină elementele constitutive ale contravenției incriminate.

În cazul de față, agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul urma să-și asume vreun angajament ce ține de drepturile lui electorale sau că ar fi primit remunerări în acest scop.

Constată că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către petiționar a faptei de corupere electorală pasivă.

Coruperea electorală pasivă este o contravenție materială și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în

cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art. 47^1 Cod contravențional, constituie în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje. Petiționarul nu a primit nimic din aceste bunuri sau servicii pentru a vota într-un fel sau altul.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 47^1 Cod contravențional, se caracterizează prin intenție directă. Adică, agentul constatator urma să demonstreze că acțiunile petiționarului ar fi constat în pretindere, acceptare, primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje cu intenție directă.

Scopul infracțiunii de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să-și exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47^1 Cod contravențional.

Reieșind din materialul contravențional examinat, constată că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că petiționarul ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului, fapt care impune instanța de judecată să înceteze procesul contravențional în privința acestuia.

Cu privire la cea de a doua problemă, procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi declarat nul, inclusiv din motivul că nu a fost constatat timpul săvârșirii contravenției.

Conform art. 445 Cod contravențional, *Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind.... și a datei comiterii acesteia, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.* Respectiv, anume neconsemnarea în procesul-verbal a datei comiterii, dar nu a perioadei, după cum este indicat în speță, atrage nulitatea procesului-verbal contravențional, or, în cazul indicării perioadei săvârșirii contravenției, aceasta trebuie să fie clar definită de când și până când a fost comisă.

Agentul constatator incriminează contravenientului că acesta ar fi primit careva mesaje la numărul de telefon care conțineau sume de bani, mesaje parvenite la numărul său de telefon, iar conținutul acestora nu este cunoscut de agentul constatator, nefiind clar cum a constatat agentul că în mesaje era vorba despre bani, dacă conținutul acestora nu îl cunoaște. Intima convingere a polițistului nu este de ajuns pentru a atrage la răspundere o persoană.

Din conținutul tuturor înscrisurilor anexate la cauza contravențională nu este dovedit faptul că mesajele parvenite pe numărul de telefon conțin textul despre sume de bani. În foaia intitulată „extras din fișier” este indicat doar mențiunea despre SMS-uri de intrare, fără a fi indicat exact conținutul mesajului.

În procesul-verbal cu privire la contravenție nu este stabilită data săvârșirii contravenției, omisiune sancționată cu nulitatea absolută a procesului-verbal.

Respectiv, circumstanțele date nu pot fi reținute ca o perioadă exactă a comiterii contravenției incriminate, or, invocarea că mesajele primite ar constitui momentul comiterii contravenției incriminate, în situația în care nu este cunoscut conținutul lor, nu poate fi reținut ca timpul săvârșirii contravenției.

Procesul-verbal cu privire la contravenție de sancționare a petiționarului este o înscenare imorală din partea poliției, or dânsul a explicat poliției situația de fapt, însă ei au denaturat faptele existente și prin înșelăciune, ilegal l-au acuzat de comiterea contravenției prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Prin urmare, acuzarea adusă petiționarului este ilegală și neîntemeiată, fiind acuzat și, respectiv, sancționat ilegal.

În concordanță cu art. 7, 425 Cod contravențional, consideră că agentul constatator nu a

examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului.

Conform prevederilor art.6 § 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până atunci când vinovăția sa va fi legal stabilită. Notează faptul că tragerea la răspundere penală în lipsa motivelor verosimile de a bănui că persoana a săvârșit o abatere penală constituie o încălcare a Convenției.

Prezumția de nevinovăție stă la baza tuturor garanțiilor procesuale legate de protecția persoanei în procesul penal, inclusiv, procesul contravențional (reieșind din prevederile hotărârii CEDO în cauza *Ziliberberg vs. Moldova).*

Legea procesual-penală și cea contravențională (reieșind din prevederile hotărârii CEDO în cauza *Ziliberberg vs. Moldova)* stabilește că, răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate legal, se interpretează în favoarea bănuitei. Această reglementare se include în spiritul prezumției nevinovăției datorită faptului că, pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații *certe și veridice* despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informație, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de vinovăție.

Reieșind din natura penală a contravenției stabilită prin cauza *Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005),* în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigențelor instituite de art.6 par.2 CEDO, agentul constatator prin prisma art. 440 alin. (1) Cod contravențional și prin prisma cauzei *Anușca vs Moldova (18 iulie 2010),* urmează să exercite o investigație completă, nepărtinitoare și obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient și concludent pentru stabilirea circumstanțelor importante ale cauzei, determinarea existenței faptei contravenționale, încadrarea juridică a faptei contravenționale și administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul.

Cu referire la probatoriu, indică faptul că, potrivit art. 94 alin. (1) pct.4), 8) Cod de procedură penală, agentul constatator consideră probe următoarele acte: încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr. 13-7920/2024 din data de 22 octombrie 2024, prin care s-a admis demersul procurorului cu privire la autorizarea măsurii speciale de investigații, în cadrul cauzei penale nr. 2023970322 și s-a autorizat colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice S.A. ,,Moldcell" privind aplicația mobilă cu identificatorul ,,PSB" (Federația Rusă), ce aparține Băncii Comerciale ,,Promsveazibank" din Federația Rusă.

Prin încheierea respectivă, s-a dispus autorizarea măsurilor speciale de investigații, în cadrul cauzei penale nr.2023970322, pentru perioada de timp 01 ianuarie 2024 - 22 octombrie 2024, deci urmare a efectuării măsurilor speciale de investigații au fost obținute probele pentru cauza penal nr.2023970322 și nicidecum în cadrul cauzei contravenționale în care este învinuit; încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 01 aprilie 2025, prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov și s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală 2023910322 în cauza contravențională RAP01 433516.

Datele și probele obținute ca urmare a executării încheierii din 01 aprilie 2025, pot fi folosite doar de către persoanele autorizate și în cadrul cauzelor autorizate și anume: cauza penală 2023910322 și cauza contravențională RAP01 433516.

Raportul de analiză Informațional-criminală este efectuat în temeiul cauzei penale nr.

2023970322, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181^1 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal.

Menționează că acest raport a fost efectuat, reieșind din învinuirea adusă (cuiva nu petiționarului), în temeiul art. 181^1 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, în cauza penala nr.2023970322, și, respectiv, nu poate fi folosit cu titlu de probă în cadrul prezentei cauze contravenționale intentate în baza art. 47^1 Cod contravențional.

Mai mult, în partea dreaptă de sus a raportului respectiv, este strict menționat că: *„A se utiliza doar în cadrul cauzei penale nr.2023970322”.* Prin urmare, este ilegală folosirea acestui Raport în alte cauze contravenționale sau chiar penale.

Inspectoratul de poliție, în mod abuziv, încălcând prevederile Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, a distribuit Inspectoratelor de poliție datele cu caracter personal obținute prin Raportul de analiză informațional-criminală efectuat doar pentru cauza penală nr.2023970322.

Prin ordonanța privind pornirea procesului contravențional din data de 08 aprilie 2025, s-a dispus pornirea procesului contravențional nr.20258000021, în temeiul art.47^1 Cod contravențional, pentru stabilirea tuturor circumstanțelor și a contravențiilor, inclusiv pentru a desfășura acțiuni adăugătoare, de colectare și de administrare a probelor, ulterior atragerea la răspundere conform prevederile legale.

În cadrul procesului contravențional nr. 20258000021, pornit în temeiul art. 47^1 Cod contravențional, agentul constatator urma să desfășoare acțiuni prin care să administreze probe noi, însă a folosit înscrisurile obținute de organul de urmărire penale în cadrul cauzei penale 2023970322. Respectiv, agentul constatator nu a colectat și nu a administrat nici o probă, care să dovedească comiterea contravenției incriminate.

Ordonanța privind formarea unui grup de constatare și documentare, prin care s-a propus a forma grup de lucru în cadrul procesului contravențional incluzând în cadrul acestuia angajați cu statut de agenți constatatori.

Reieșind din dispozitivul acestei ordonanței, nu este clar care anume angajați din structurile indicate au împuterniciri de agent constatator pentru a documenta o persoana de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod Contravențional, fiind indicat la general doar „angajați”, fără a fi indicat concret numele/prenumele angajatului din structura respectiva, care este implicat în grupul de lucru. Iar lipsa indicării numelor și a prenumelor acestor angajați, duce la încălcarea dreptului de a face recuzare acestor angajați. Totodată, este imposibil de stabilit dacă persoana care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție făcea partea din grupul de lucru și/sau era angajat al subdiviziunilor respective.

Scrisoarea Inspectoratului Național de Securitate Publică nr.34/17/1-3595 din data de 07 aprilie 2025 adresată Inspectoratului de Poliție, prin care au fost remise materiale obținute în cadrul măsurilor speciale de investigații, în cauza penală nr. 2023970322 nu poate constituie probă la caz, deoarece nu există o ordonanță de ridicare a acestor materiale, inclusiv pentru prezenta cauza contravențională, precum și nu există nicio ordonanță cu privire la recunoașterea acestor materiale în calitate de probă pe cauza contravențională examinată.

Foaia care conține date despre: număr de telefon, denumirea operatorului de telefonie mobilă, IDNP și numele/prenumele persoanei, data înregistrării domiciliul, nu demonstrează comiterea contravenției incriminate contravenientului.

Nu este clar care este legătura cauzală a acestor înscrisuri cu contravenția incriminată. Faptul că înscrisurile menționate mai sus au fost dobândite în cadrul cauzei penale 2023910322 și folosite în cauza contravențională RAP01 433516, cauze distincte, nu pot fi reținute drept

probe care ar demonstra vinovăția contravenientului, inclusiv din motiv că au fost obținute în mod ilegal în cauza contravențională.

Înscrisurile respective, contravin art. 425 Cod contravențional și nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauza contravențională, or probele care să indice asupra comiterii contravenției urmează a fi dobândite în mod legal.

Un alt temei de admiterea contestației și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție este faptul că actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obținute în cauza penală nr.2023970322, nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe (art.94 Cod de procedură penală) și nu există o autorizare conform prevederilor art. 136 alin. (7) Cod de procedură penală pentru folosirea lor în cauza contravențională RAP01 486024 sau nr. 202528000021.

Potrivit art.450 Cod contravențional, constatând în procesul de judecată fapte de încălcare a legalității și a drepturilor omului, instanța de judecată emite, odată cu hotărârea, și o încheiere interlocutorie, prin care aceste fapte se aduc la cunoștință persoanei cu funcție de răspundere responsabile.

În speță se reține existența unei potențiale abateri disciplinare sau administrative, constând în neexecutarea atribuțiilor de serviciu prevăzute de lege; încălcarea principiilor legalității, echității și proporționalității în procesul de constatare și sancționare contravențională, afectarea standardelor minime de imparțialitate și obiectivitate prevăzute de jurisprudența Curții Europene a drepturilor Omului.

În contextul în care scopul legiuitorului, prin introducerea art.47[1] Cod contravențional a fost de a proteja libertatea, integritatea și autenticitatea procesului electoral, precum și de a responsabiliza atât oferirea cât și acceptarea avantajelor necuvenite în scop electoral, aplicarea defectuoasă a acestei norme subminează în mod direct eficiența ei practică și legitimitatea sa democratică.

Din aceste considerente solicită adoptarea încheierii interlocutorii care urmează a fi transmisă IGP în vederea inițierii unei anchete administrative interne pentru a stabili cauzele pentru care agentul constatator nu a desfășurat o anchetă contravențională efectivă în cauza vizată, gradul de neglijență sau, după caz, eventuala rea-credință în exercitarea atribuțiilor de serviciu, necesitatea aplicării unor măsuri disciplinare.

6. Solicită admiterea integrală a contestației inițiale și suplimentare, și încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției. Emiterea unei încheierii interlocutorii în conformitate cu prevederile art.450 Cod contravențional, de sesizare a Inspectoratului General al Poliției în vederea examinării conduitei agentului constatator și dispunerea măsurilor disciplinare în adresa acestuia pentru încălcarea gravă a principiilor legalității echității și proporționalității în procesul de constatare și sancționare contravențională.

7. Fiind citat pentru a se prezenta în ședința de judecată, agentul constatator nu s-a prezentat, însă, la data de 12 martie 2026, a fost depusă o cerere prin care s-a solicitat examinarea cauzei în absență.

Respectiv, în temeiul art. 455 alin. (2) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în absența agentului constatator.

8. Fiind citat legal pentru a se prezenta în ședința de judecată, fapt confirmat prin avizul de primire a citației semnat la data de 20 februarie 2026, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravenţional, Arseni Dumitru, nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării.

Respectiv, în temeiul art. 455 alin. (3) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în absența persoanei în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional, Arseni Dumitru.

9. Cercetând materialele cauzei contravenţionale, probele prezentate de părți din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere a coroborării lor, instanţa a ajuns la concluzia că respectiva contestaţie depusă de Arseni Dumitru, la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare este întemeiată și urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

10. În conformitate cu art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).*

11. Instanța de judecată notează faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost încheiat la data de 11 aprilie 2025 și că decizia de sancționare a fost emisă la aceeași dată.

La data de 17 aprilie 2025, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Arseni Dumitru, a depus contestație la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, la autoritatea din care face parte agentul constatator.

12. Prin urmare, instanța atestă faptul că numitul Arseni Dumitru, a depus contestația în termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

13. În continuare, instanţa reţine că, la data de 11 aprilie 2025, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Nisporeni, Marcenco Grigore, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 491017, în care a reținut că numitul Arseni Dumitru, în perioada anului 2024, a primit bunuri (sume bănești), pentru sine, în scopul exercitării unor drepturi electorale, în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican, prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

14. Prin decizia aceluiaşi agent constatator din data de 11 aprilie 2025, expusă în partea rezolutivă a procesului-verbal, s-a dispus aplicarea sancţiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 lei.

15. Instanța reține că, în conformitate cu art. 5 alin. (1) Cod contravenţional, *nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.*

În conformitate cu art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Potrivit art. 375 alin. (1) Cod contravențional, *persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.*

16. Instanța notează că, în jurisprudența sa Curtea Constituțională a Republicii Moldova a reiterat că articolul 20 din Constituţie, care reglementează dreptul de acces liber la justiţie, îşi găseşte corespondenţa în dispozițiile articolului 6§1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, articolul 20 din Constituţie are acelaşi câmp de aplicare ca dreptul la un proces echitabil garantat de Convenție (a se vedea HCC nr. 2 din 23 ianuarie 2020, § 28).

17. Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CtEDO) a constatat că sfera definită ca „contravențională” în sistemul de drept al Rusiei și în alte sisteme similare cuprinde anumite infracțiuni care au o conotație penală, dar sunt prea banale pentru a fi reglementate de dreptul și procedura penală (a se vedea cauza Sergey Zolotukhin c. Federației Ruse nr. 14939/03, § 54, 10 Februarie 2009, Menesheva c. Rusiei, nr. 59261/00, § 96, ECHR 2006...; Galstyan c. Armeniei, nr. 26986/03, § 57, 15 noiembrie 2007 și Ziliberberg c. Moldovei, nr. 61821/00, §§ 32-35, 1 februarie 2005).

18. Astfel, învinuirea de săvârşirea unei contravenţii echivalează cu o acuzaţie în materie penală, în sensul art. 6 CEDO (a se vedea Hotărîrea CtEDO Ziliberberg vs. Moldova din 1 februarie 2005 § 29-35, Hotărârea CtEDO Guţu vs. Moldova din 7 iunie 2007 § 51).

19. În sensul jurisprudenţei CtEDO (Hotărârea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, § 79), rechizitoriul (procesul-verbal cu privirea la contravenție în procesul contravențional) joacă un rol crucial în procesul penal (contravențional) şi din momentul elaborării acestuia inculpaţii (persoanele în privința cărora a fost pornit proces contravențional) sunt în mod oficial înştiinţaţi cu privire la aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce li se aduc cu consemnarea acestui fapt în documente anexate la dosarul penal (contravențional) de care este responsabil acuzatorul de stat (agentul constatator).

20. În jurisprudența sa (Hotărârea Adrian Constantin vs. România din 12 aprilie 2011), CtEDO a statuat următoarele:

> *„*[…] *18. Curtea reaminteşte că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispoziţiile art. 6 § 3 exprimă necesitatea acordării unei atenţii deosebite notificării „acuzaţiei” aduse persoanei în cauză. Actul sesizării joacă un rol determinant în urmărirea penală: după notificare, persoana pusă trimisă în judecată este oficial înştiinţată în scris* ***cu privire la temeiul legal şi factual*** *al acuzaţiilor care i se aduc. Art. 6 § 3 lit. a) îi recunoaşte acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzaţiei, adică la faptele materiale de care este acuzat şi pe care se bazează acuzaţia, dar şi încadrarea juridică a faptelor****, şi aceasta în mod detaliat*** *[Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), nr. 25444/94, pct. 51, CEDO 1999-II].*
>
> *19. Sfera de aplicare a acestei dispoziţii trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat la art. 6 § 1 din convenție. În materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unui acuzat, şi deci cu privire la încadrarea juridică pe care instanţa o poate reţine împotriva sa, este o condiţie esenţială a echităţii procedurii. Dispoziţiile art. 6 § 3 lit. a) nu impun nicio formă deosebită de informare a acuzatului cu privire la natura şi cauza acuzaţiei care i se aduce. În sfârşit, există o legătură între lit. a) şi b) de la art. 6 § 3, iar dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei trebuie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-şi pregăti apărarea (Pélissier şi Sassi, citată anterior, pct. 52-54)”*

21. Ținând cont de faptul că standardele CtEDO în materie penală sunt aplicabile și în sfera definită „contravențională” în sistemul de drept al Republicii Moldova, instanța notează că procesul-verbal cu privire la contravenție are o importanță deosebită în procesul contravențional,

fiind actul prin care persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional i se aduce la cunoștință în mod oficial aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce i se aduc și încadrarea juridică a faptei sale.

22. În baza principiului contradictorialităţii în procesul penal, principiu unanim recunoscut şi susţinut de jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probaţiunii în şedinţele de judecată îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcţia acuzării este pusă pe seama procurorului (agentului constatator în procesul contravențional). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capeau contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6§2 şi este obligatoriu, *inter alia,* ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

23. Instanța constată că, reieșind din practica CtEDO și a normele legale naționale, învinuirea adusă persoanei în comiterea unei contravenții, este echivalentă cu o acuzație în materie penală și, din acest motiv, în procesul contravențional persoanei urmează ai fi respectate toate garanțiile ce rezultă din dreptul la un proces echitabil.

23. Faptul dat impune inclusiv obligația părții acuzării (în prezenta cauză a agentului constatator) de a confirma prin probe pertinente și concludente toate circumstanțele importante pentru calificarea faptei reținute ca fiind comisă de persoana în a cărei privință a fost pornit un proces contravențional.

24. În conformitate cu art. 458 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate.*

25. După cum rezultă din procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a reținut că numitul Arseni Dumitru, în perioada anului 2024, a primit bunuri (sume bănești), pentru sine, în scopul exercitării unor drepturi electorale, în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican, prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

26. Instanța notează că, în conformitate cu art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional (în redacția inițială), constituie componență de contravenție - *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.*

27. În sensul art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional (în redacția inițială), latura obiectivă a contravenției de corupere electorală pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acţiune, care în varianta sa tip vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate alegătorului. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenţia alegătorului de a condiţiona de ea conduita legată de exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvîrşite din partea corupătorului. În sensul art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional (în redacția inițială), acceptarea se poate manifesta alternativ, prin acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului - consimţirea de către corupt a dării de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remuneraţia ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt. În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod obligatoriu constituie un act bilateral; or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite. Pentru a fi în prezenţa modalităţii de primire, luarea în posesie, obţinerea, încasarea remuneraţiei ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitenţă între acceptarea propunerii şi primire, fie inexistenţa între acceptarea propunerii şi primirea remuneraţiei ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidenţieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitenţe dintre acceptare şi primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, contravenția se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiţia că a fost în prealabil acceptată.

28. Lecturând învinuirea formulată în procesul-verbal cu privire la contravenție, instanța notează că fapta reținută de agentul constatator se reduce la reproducerea parțială a prevederilor art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

29. Raportând fapta reținută la componența de contravenție prevăzută de 47^1 alin. (1) Cod contravențional, instanța sesizează că aceasta *de facto* reprezintă o reproducere fidelă a normei contravenționale, or agentul constatator nu indică alte circumstanțe de fapt, din care să rezulte clar în ce modalitate numitul Arseni Dumitru ar fi primit bunuri (sume bănești), și care sunt acele sume bănești (ce sumă și în ce valută) primite. La fel, nu este clar care sunt drepturile pe care trebuia să le exercite și în ce calitate, or este obligatorie calitatea de alegător.

30. În general, instanța notează că aspectele indicate de agentul constatator sunt lipsite de claritate și precizie, fapt ce a determinat constatarea faptei într-o manieră generală și abstractă. Lipsa unei învinuiri concrete generează incertitudine și imposibilitatea persoanei de a-și pregăti o apărare corespunzătoare.

31. Instanța notează că în declarațiile sale date în fața agentului constatator numitul Arseni Dumitru a susținut că nu este membru nici a unui partid politic. Nu a transmis datele de card sau din pașaport. În telefon nu are instalat aplicația băncii „Promsveazybank” și careva transferuri bănești prin aplicația PSB nu a primit. La fel, nu a primit de la nimeni indicație pe cine să voteze la alegerile prezidențiale sau referendumul republican. Nu-a fost inclus în careva grupuri din aplicația „Telegram”, gestionat de persoanele afiliate lui Ilan Șor și nu a primit bani de la nimeni.

32. Instanța notează că, în conformitate cu art. 425 alin. (1) și alin. (2) Cod contravențional, *pobele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

33. Față de cele ce preced, instanța notează că din materialele prezentate și lucrările dosarului nu rezultă nimic ce l-ar incrimina pe numitul Arseni Dumitru.

34. Revenind la învinuirea formulată, instanța reține că agentul constatator i-a incriminat numitul Arseni Dumitru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, în modalitatea ei normativă de „primire”, fără a specifica în ce a constat această acțiune. Agentul constatator și-a întemeiat constatările în exclusivitate pe o pretinsă informație despre faptul că numitul Arseni Dumitru ar fi primit prin telefonul său niște mesaje tip SMS, conținutul cărora nu îi este cunoscut, or din alte mijloace de probă nu rezultă faptele constatate.

Nimic nu indică faptul că numitul Arseni Dumitru ar fi întreprins acțiuni pentru primi mijloace financiare pentru sine și anume în scopul exercitării unui drept electoral.

Nu există nicio informație că mesajele respective conțineau informație despre oferirea unei remunerații ilicite și că această oferire a fost anume în scopul determinării numitului Arseni Dumitru să-și exercite un drept electoral.

În plus, procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține nicio informație concretă referitoare la remunerația ilicită pe care dânsul ar fi primit-o (suma și valuta), cum ar fi primit-o și nu face referire la vreun drept electoral pe care dânsul urma să-l exercite.

35. Din materialele și lucrările cauzei rezultă că, în opinia agentului constatator, simplul fapt că dânsul ar fi recepționat niște mesaje din Federația Rusă, dovedesc că dânsul ar fi avut instalată o aplicație și a fost suficientă pentru constatarea faptei.

36. Instanța apreciază critic o astfel de abordare, or eventuala instalare a aplicației, dacă a avut loc, și recepționarea unor mesaje ce au legătură cu aceasta *per se* nu este ilegală. Faptul că aplicația respectivă ar fi fost utilizată pentru coruperea alegătorilor este important, dar nu decisiv. Decisiv este faptul dacă există alte probe că, în acest caz, a fost utilizată în același scop, însă astfel de probe nu au fost administrate. Nu există nicio probă că aplicația respectivă a fost creată anume pentru a fi utilizată pentru implementare unui mecanism de corupere electorală și că a fost utilizată în exclusivitate în acest scop.

37. În cauza DEMİRHAN AND OTHERS v. TÜRKİYE, care prezintă particularități similare cu prezenta cauză, legate în esență de condamnări bazate în exclusivitate pe utilizarea unei aplicații mobile, CtEDO a reținut faptul că toți reclamanții au fost identificați ca utilizatori ai aplicației ByLock și că instanțele interne au considerat, în mod uniform, că simpla utilizare a acestei aplicații este suficientă pentru a demonstra apartenența la organizația FETÖ/PDY, fără a

analiza conținutul mesajelor sau legăturile ierarhice ale utilizatorilor. Această abordare a condus la riscul unor condamnări automate, contrar principiului legalității prevăzut de Articolul 7 CEDO. În plus, instanțele interne nu au pus în aplicare garanții adecvate pentru ca reclamanții să poată contesta eficient probele, iar dreptul lor la apărare a fost astfel afectat. Chiar dacă rapoartele ByLock au fost puse la dispoziția reclamanților, acest lucru nu a fost suficient pentru a asigura un proces echitabil, iar tăcerea instanțelor asupra aspectelor esențiale ale cazului a ridicat îngrijorări serioase privind corectitudinea procedurilor. Problema constatată nu reprezintă un incident izolat, ci un defect sistemic, capabil să afecteze un număr mare de persoane, iar contextul excepțional invocat de Guvernul turc după tentativa de lovitură de stat din 2016 nu justifică restrângerea dreptului la un proces echitabil în sensul Articolului 15 CEDO. În aceste condiții, Curtea confirmă încălcarea Articolului 6 §1 și Articolului 7 CEDO prin procedura urmată de instanțele interne.

38. În acest context, instanța notează că agentul constatator a constatat fapta indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție în baza unui pure speculații și în exclusivitate pe presupuneri că aplicația bancară, dacă a fost instalată, a fost utilizată în scopul coruperii electorale și că mesajele respective conțineau informații care reflectau primirea unei remunerații ilicite de către Arseni Dumitru, în condițiile în care probe în acest sens nu au fost prezentate și conținutul mesajelor respective nu este cunoscut sau cel puțin nu rezultă din probele prezentate. Această abordare poate genera, în mod uniform, raționamentul că simpla utilizare a acestei aplicații sau recepționarea unor mesaje fără instalarea aplicației este suficientă pentru a demonstra fapta de corupere electorală și poate conduce la riscul unor condamnări automate, contrar principiului legalității prevăzut de Articolul 7 CEDO. Problema constatată nu reprezintă un incident izolat, ci un defect sistemic, capabil să afecteze un număr mare de persoane, având în vedere numărul mare de cauze de acest gen aflate pe rolul instanțelor, iar gravitatea fenomenului nu justifică restrângerea dreptului la un proces echitabil.

39. În conformitate cu art. 375 alin. (1)-(3) Cod contravențional, *persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.* ***Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.*** *Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.*

40. Sintetizând cele expuse, instanța notează că nu a fost administrată nicio probă legală din care ar rezulta că numitul Arseni Dumitru ar fi săvârșit vreo faptă ilicită, învinuirea formulată purtând un caracter stereotipic bazat pe presupuneri și nu reflectă aspectele fapt avute în vedere *in concreto* de agentul constatator.

41. Respectiv, instanței de judecată îi este complet neclar în baza căror probe admisibile agentul constatator a reținut faptele indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție, în condițiile în care este evident că dânsul nu putea constatat fapta respectivă *ex propriis sensibus*, iar materialele și lucrările dosarului, în mod manifest, nu oferă informație suficientă pentru a fi constatate faptele reținute de agentul constatator.

42. Ajungând în acest punct de reflecție, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține fapte și circumstanțe esențiale imperios necesare, care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, în contextul formulării unei învinuiri în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

43. Neindicarea faptei contravenționale *in concreto* și în materialitatea sa, reprezintă o violare a dreptului persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional de a fi informată în mod detaliat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei aduse împotriva sa, drept garantat de art. 6§3 lit. a) CEDO.

44. Așa fiind, procesul contravențional pornit pe faptul săvârşirii contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, urmează a fi încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

45. Celelalte argumente invocate în contestație poartă un caracter superfluu și nu pot influența soluția instanței.

46. În conformitate cu art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.*

47. În conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional*, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.*

48. Față de cele ce preced, instanța va admite contestaţia depusă de persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Arseni Dumitru, la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia seria/nr. *****din data de 11 aprilie 2025 încheiat/emisă în privința lui Arseni Dumitru de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Nisporeni, Marcenco Grigore, pe faptul săvârşirii contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar procesul contravențional urmează a fi încetat, din motiv că nu există faptul contravenției.

49. În temeiul celor expuse *supra,* în conformitate cu art. art. 448, 452, 461, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

1. Se admite contestaţia depusă de persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Arseni Dumitru.

2. Procesul contravenţional pornit în privința lui Arseni Dumitru, pe faptul săvârșirii contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se încetează din motiv că nu există faptul contravenției.

3. Hotărârea cu drept de atac în ordine de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

4. Hotărârea pronunţată public la data de 22 mai 2026.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Ion GHIZDARI**

Dosar nr. 5r-147/2025 (PIGD: 4-25059390-51-5r-30042025)